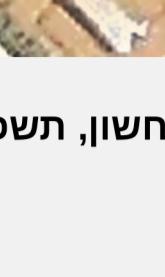

נכום ובניו

חנון תשפ"ד

בס"ד י' בחשוון תשפ"ג | 1.11.2023

ברור דין האמת

תנוועת הקיבוץ הדתי משתתפת באבלת של ישיבת מעלה גלבוע
על נפילתו של

סגן אריאל ריר הי"ד

בוגר הישיבה

שנפל בפעולה בעזה

יהיה זכרו ברור

כי הינה איזביך יהמיוון ומישנאיך נשאו ראש...
כי נועצז לב ייחקו עליך ברית יכרצה. (תהלים פג)

משלחתה של מזכילית | שרה עברון

שלום לכלכם,

הטור השבועי נכתב מקיבוץ סעד בנגב המערבי, כאן בבית, בשולחן העבודה שלי....

בחזרתי לחצרה של חקלאי הבית שבי שבעוד בלולים (אל תשאלו מה הוא עושה שם... לא ממש ממשמח), ואני זוכה לכמה שעות בבית יקרים במרחוב המוכר אך שונה עד מאד. באתי להיות כאן בסעד ועלומים שהן כרגע נחשות לשטח מלכמתה. ההגדירה המתאימה ביותר למצוות הפרטוי ואולי גם הקהילתית היום היא שהחיים חולקו ופוצלו. אנחנו נעים במחשבות בין הבית בקיבוץ הנטווע בשחוות הנגב, לבין הקהילה הנמצאת על שפת ים המלח. כך וכך גם חברי היקרים, חברי עולם, הנעים במחשבות בין בתים הפוי לבני קהילתם הנמצאת בנהריה.

חיי הקהילה והבית שבנגב שווים אלה באבל ומחוברים בחוט דק וחזק עד מאד, קשר כל יונתק. אלה שבנגב השומרים על הבית, על ענפי המשק, חובבים על חבריהם שבאים המלח, ולהיפך. כולנו שותפים לمعالג החיים שימושם לנوع מסביבנו, תינוקות שנולדים, זקני הדור שהולכים לעולמים. כח החיים ממשיך וחזק מכלנו.

איןני מחדשת שהחוט המקשר הזה הוא חשוב, וניזון מחלקי השונים, אך מה שמתבהר לי מכך ב ביקור הקצר הזה - הוא עצמותה. זכיתי להפגש ולהיווכח בו עיני במאיצים הכבירים שעשו הקבוצה המחזיקה את המשק החקלאי והיישוב הפיזי, והבנתי שהם שואבים את כוחם וחינויים מהאמונה והתקווה כי אם אם מעט רחוק הימים, האיחוד והחברה בין הקבוצות באו יבואו.

ישנו גם החוט המשולש, הקשר חזק שיש לו כוים גם ביתוי מעשי מאד - הקשר לוחמים וללוחמות שמשרתים בצבא ומגנים כוים באופם על ביתנו. האהבה, הגאווה וגם הדאגה לבנים ולבנות, לאחים ולאחות, לבניים ולנשים, לאבות ולאמהות, שאוחזים בנשק כדי שנוכלשוב לחזור לביתנו, גדלותם מאד וכוכם משותפות לכל חלקי העם.

מי יתן ונזכה לראות במהרה בתקומת הנגב ופריחתו, באחדות העם ובאהבת חינם. בתפילה עמוק הלב לשולם כלום.

מעט על הקורה בכמה ממוסדות הרוח של התנוועה בימים אלו

ישיבת הקיבוץ הדתי מעלה גלבוע

בתרום ענן האבל על נפילתו של בוגר יקר, הלב והמוח טרודים בכאב ודאגה על הסער שהומה סביבנו, אך עם זאת התמונה שהמלחמה היא גם על הרוח גוברת, ועם כל הקושי, קול התורה מהדחד שוב בהרי הגלבוע. מעת לעת נחלים אנו ברצון לסייע לחקלאים בעבודות הבוערות ואוכלים לקדש חיינו בתורה ולטהרם בעבודה. שניים מרבני הישיבה, הרבניים גמליאל וקלימן נמצאים בדורם, ועשרות רبات של תלמידינו פוררים בחזיות השונות. לבנו, מחשבותינו ותפילהינו מלאו מילויים אוטם באהבה וביראה, שה'

ידבר שוניםינו תחתיהם ויטרם בכתר ישועה ובעתרת ניצחון, ומכה כולנו לשולם בחילינו ושלוחה בארמנותינו.

מכינת צהלי

כמעט בוגרי המכינה נוטלים חלק פעיל במלחמה וכולנו מתפללים לשולם. מיד יום צוות המכינה שלוח אליהם קטע קטן של חזק ובעיקר לשמירה על קשרי הלב. רוב צוות המכינה הקבוע אויס ונותר צוות מצומצם מאד. למרות הכלול, החלטתה העקרונית הייתה שה막ומן הנכוון לבנים ביוםיהם אלה או דווקא המכינה. על מנת לעבור את האירועים האלה יחד, לתמוך אחד בשני ולהיות קצר יותר מנותקים מההפסדים. אבל בפועל, המכינה נתלה על עצמה משימות לאומיות חיוניות: מפעל שמיצר קריכים לצה"ל בكمויות גדולות, מכבסה שמספקת בגין לבתי חולין, ניקינו מקלטים בייחוד, סייעו בהעברת מחלקות בבלינסון לאזרחים מוגנים, עסוקנו רבות בחקלאות, ענף שנשאר ללא ידים עובדות בתקופה קריטית של קטיף. קטפנו אבוקדו ורימונים ואספנו בטטות. במשימות אלה התגלה הכוח שלנו כקבוצה מלאה משימות לאומיות באופן מעורר השראה. ימים קשים עוברים על עם ישראל, אנו בעיצומה של מלחמה שנכפית علينا על ידי אויב אכזר ועם כל זאת אנו סמוכים ובטוחים שבס"ד ביחד ננצח.

מדרשת עין הנצי"ב

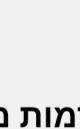
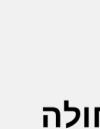
הרביות התלמידות שבו לעולם בית המדרש אשר עומד על שלושה דברים: על התורה - השיעורים מתקייםים על ידי נשות ואנשי הצוות שאינם במילאים ועל פי המתאפשר רבית; על העבודה - ואיזהו העבודה שבלב? אלו התפלויות מרכזונות הנפש. ועל גמilot חסדים - מערכת התנדבות שמאורגן על ידי התלמידות והצוות: בחקלאות, בסיעור למפוניים, בתמיכה בקשישים, בעזרה לילדים מגיסטים ועוד. האתגרים גדולים ועיקרים: השבת כל התלמידות ויצירת תחווה של רלוונטיות ומשמעות בתקיף רימוניים בצעעה וגם באירועים חビルות בארגון "לتحת" בית שמש. הצוות של המדרשה שולח כל הצללים בקבוץ.

שבוע הבא כל הקבוצות חזרות למקוםן ואנחנו ממשיכים בשארת החירות, במקומות נוספים.

מדרשת רוני

מאז ערב יום הכיפורים, נפגשנו רקليل ללימוד בששאות, והחזרה למדרשה פשוטה צורה מוכרת ולבשה צורה חדשה - בשבועיים הראשונים. למדנו במתכונת מצומצמת ומורחkat, ועייר הזמן החדש ל"צאמן התיבה"; כל אחת פעלה לעזור למי שצריך בסביבה שלה (משפחה, קהילה, חמ"לים ועוד ועוד). בשבוע שעבור התחלנו את "זמן חורף" שלנו באופןו נאוד מכל מה שיכלנו לדמיין. אנחנו משלבות בימים אלה בין התנדבות בAKERIM (בגני הילדים ובמועדון ילדי א-א במשוואות. בבית ליציק בית סייעדי לקשרים ובבית הספר היסודי נועם בבני דרום), לבון לימוד, תפילה וגיבוש. למדרשה חזקה רובה התלמידות ולמרות שהחברים מתישים במיחוז, ובמקביל לדאגה הכלכל ישראליות, האויריה חזקה וטובה. אויריה של ייחד. גם הרבענית זיוית ברלינר (ראש המדרשה) וגם הרבענית חגיית פרל (ר"מיה שנה א) גרות בתנויות שבנגב המערבי, על כל המשתמע המשפחתי. חלק מההמלדים אצלנו מגיסטים, על כן כגביהם ממשעות לצדoot, האיצה לטסייע אטסיה גם המדריכה שלנו בשורה פנינה לוי-סטיבנסון, שהייתה אמרה להתחילה שנה אקדמית, והיא אמרה "הנני" והתייצה למשימה.

ונס"ים בתפילה עמוק הלב להחלמתו המלאה והמהירה של הרבה נערן אחר מshedmot מחולה שבת שלום

בברכת חזק ואמצ, שרה עברון וחברי המזכירות הפעילה